

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Spes & Fiducia, Cuius Iudicisqve Dei, Erga Homines In Hac
Vita Existentes, Firmata**

Stengel, Georg

[S.l.], 1645

§. 15. Magnam in Deum spem accendit, cura Dei erga derelictos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49823](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49823)

1.
I. Cor. II.
29.

S. Ambr.
in I. Cor.
II.

dignos vel in hac plectit vita, vel in altera. Itaque qui manducat, & bibit indignè, iudicium sibi manducat & bibit: non dijudicans corpus Domini. Quoniam futurum est iudicium, ait Mediolanensis Antistes, ut quemadmodum accedit unusquisque, causas reddat, in die Domini nostri IESU Christi: quia sine disciplina traditionis & conuersationis qui accedunt, rei sunt corporis & sanguinis Domini. Quid est autem reos esse, nisi pœnas dare sortis & mortis Domini? occisus est enim pro ijs, qui beneficium in irritum ducunt. Propterea inter vos multi infirmi & egri, & dormiunt multi. Ut verum probaret, quia examen futurum est accipientium Domini corpus, iam hic imaginem iudicij ostendit, qui inconsideratè acceperant, dum febribus & infirmitatibus corripiebantur, & multi moriebantur, ut in his ceteri discerent, & paucorum exemplo territi emendarentur, non inultum scientes corpus Domini negligentè accipere, & eum, quem hic pœna distulerit, grauius tractatum iri, quia contempsit exemplum.

§. XV.

Magnam in Deum spem incendit, cura Dei erga derelictos.

Possent eiusmodi diuinorum iudiciorum documenta, etiam in ceteris Christi sa-

gra-

eramentis data adferri, sed ea passim alibi inferendi erit locus; & hæc ipsa sufficiunt, ad nos commonefaciendos, vt in Deo magis, quam in hominibus confidamus, & in omnibus periculis, dicamus: *Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis;* itemque: *Tibi derelictus est pauper, & orphano tu eris adiutor: quia oculi tui in pauperem respiciunt, & propter miseriam inopum, & gemitum pauperum exurges, quando diuites dimittes inanes.* Sicut enim auis implumes & seipso alere non valentes pullos, maiore cura, alit, & minùs sollicita est de ijs, qui iam euolare atque in partem ire didicerunt; ita Deus maximè indigentes maximè iuuat. Hæc est gloria eius, hæc potentia & bonitatis magnitudo; posse rebus desperatissimis succurrere, & vno verbo, posse, quod alius nemo possit: sicut & medici præstantia inelarescit, quando morbos pellit ab alijs desperatos. Demosthenes, cum illi obijceretur, quòd cum malis consuetudinè haberet, *Ille, inquit, est optimus, qui derelictos ab omnibus curandos suscipit.* Ita, tametsi oculus Domini omnibus inuigilat, omnibusque prospicit, præcipuè tamen illos curat, quos alius nemo curat; & hoc ipsum plus

L 4   est,

Psal. 107.
 13.

est, quàm si quis ab omnibus curaretur. Vt enim oratori olim peroranti, cæteris auditoribus sensim dilapsis, & solo Platone, post omnes, remanente, *Plato instar omnium fuit,* sic instar omnium, & præ omnibus, debet nobis esse Deus, qui solus sufficit, & infinitis modis omnium creaturarum auxilia excedit. Quemadmodum vnius præsentia atque lux Solis clariùs lucet, quàm lumina omniù stellarum reliquarum. Quare quisquis se ab omnibus mortalibus deseri videt, si ab eo noti amicique omnes recesserunt, si in se ipso nullum consilium, in alio nullum auxilium reperit, credat superesse Deum, & hunc sufficere existimet, clamétque cum S. Francisco: *Deus meus & omnia.*

§. XVI.

Etiam in temporalium rerum cura Deo nitendum esse.

Quia verò sollicitudo stultorum mortuum minimè curat spiritualia, maximeque circa victum vestitumque versatur, necessarium ducò, vt afferam plura diuinæ curæ exempla, quæ monstrent, Deum non deesse ijs, quibus omnia, etiam in rebus temporalibus, deesse videntur, è quibus apparebit, quàm longè præstabilius sit, etiam propter